φοιτητὴ ποὺ ἔχει ξετινάξει ἀπὸ πάνω του τὴν ψώρα τῆς καθηγητολατρείας καὶ τοῦ σκολαστικισμοῦ, ποὺ ἔχει νιώσει πὼς εἶναι κι αὐτὸς ἄξιος νὰ κρίνει μὲ τὴ δική του κρίση, κι ὄχι νὰ παραδίνεται ἀνυπεράσπιστα στῶν καθηγητῶν του τὰ χέρια, ποὺ πολλὲς φορὲς—ποιός ξέρει γιὰ ποιούς λόγους—δὲν τοῦ φανερώνουν τὴν ἀλήθεια. Γιατὶ ποτὲ δὲν μποροῦμε νὰ πιστέψουμε πὼς ἡ φοιτητική μας νεολαία, οἱ φωτεινότερές μας ἐλπίδες, εἶναι καμωμένη ἀπὸ νευρόσπαστα.

Μὲ τὴν πιὸ γκαρδιακὴ ἀγάπη σφίγγουμε τὸ χέρι τῶν νέων μας.

Γ. Δ.

ΔΥΟ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Κάμε μου θέση, κόσμε,
δός μου τὸ χέρι, μοῖρα
τοὺς βάτους καὶ τ' ἀγκάθια
τοῦ βίου νὰ διαβῶ.

Δόσε μου, δόξα, δάφνη
ἀθανασία, πορφύρα·
θρίαμβε, ὁδήγησέ με
στὰ ὕψη ν' ἀνεβῶ.

Ἀθήνα. ΛΙΛΙΚΑ ΑΘ. ΜΠΕΤΣΙΚΑ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ κ. ΠΑΛΛΗ

Στὸν κ. Πάλλη στάλθηκε ἀπὸ κάπιο μέρος τῆς Ἀνατολῆς τὸ ἀκόλουθο γράμμα :

Κύριε Ἀλέξαντρε Πάλλη,

Liverpool

Πολὺ χαρήκαμε ποὺ μᾶς ἔγραψε ὁ... ἀπὸ τὴ... πὼς ἅμα θὰ περάσετε ἀπὸ κεῖ, θἀρθῆτε ὡς ἐδῶ γιὰ νὰ δῆτε καὶ μᾶς.

Θἆναι γιὰ μᾶς μεγάλη εὐτυχία καὶ θὰ τὸ θεωρήσουμε γιὰ τιμή, νὰ δοῦμε δῶ πέρα τὸν ἀθάνατο μεταφραστὴ τῆς Ἰλιάδας, τὸν ποιητὴ τῆς «Μικρούλας» καὶ τοῦ «Κανάρη» καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀτρόμητους δουλευτάδες τοῦ γλωσσικοῦ ξεσκλαβωμοῦ.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε τώρα νὰ σᾶς ποῦμε μερικὰ γιὰ μᾶς ἐδῶ πέρα. Στὴν ἀρχὴ ποὺ μαζευτήκαμε μερικοὶ νέοι καὶ κάναμε τὸ ἅγιο αὐτὸ χρέος νὰ ἱδρύσουμε τὸ Σύλλογο, ὅλος ὁ κόσμος σηκώθηκε στὸ ποδάρι. Οἱ «Μαλλιαροί», οἱ «προδότες», οἱ «ἀγράμματοι», οἱ «Βούλγαροι», οἱ «ἐχτροὶ τσῆ πίστης». Τὸ τελευταῖο μάλιστα αὐτὸ μᾶς τὸ φωνάζανε ἔτσι ὅπως εἶναι, κατὰ λέξη, στὸ δρόμο τὰ παιδιά. Τὰ ξέρετε. Παντοῦ τὰ πάντα. Τὰ ρωμαΐικα τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Μάλιστα ἐδῶ ποὺ ὁ κύκλος μας εἶναι στενότερος καὶ φυσικὰ πιὸ ρκγιάδικος, πιὸ στενοκέφαλος, μποροῦμε νὰ σᾶς ποῦμε πὼς εἴταν ἕνα παραπάνω. Δὲ θὰ παραλείψουμε τώρα νὰ σᾶς ποῦμε πὼς βρέθηκε καὶ μιὰ ἐφημερίδα στὴ... νὰ περάσῃ καὶ μιὰ ἀνταπόκριση ἑνὸς ἀνθρωπάκου ἀπὸ ἐδῶ· ποὺ ἔγραφε πὼς πρέπει «ἡ σεβαστὴ Δημογεροντεία νὰ μᾶς κατάσχῃ μέσον τῶν Ἀρχῶν τὰ ρυπαρὰ καὶ ἀντεθνικὰ φυλλάδια τῆς ἐξαμβλωματικῆς τῶν Ψυχάρηδων καὶ Πάλληδων γλώσσης».

Τώρα μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ μπόρα πέρασε λιγάκι. Τὴ δουλιὰ γιὰ τὸν ἅγιο τὸν Ἀγῶνα, γιὰ τὸ γκρέμισμα, γιὰ τὸ λυτρωμὸ ἀρχίσαμε καὶ τὴ βάλαμε μπρός. Καὶ μᾶς φαίνεται πὼς δὲν πᾶμε καὶ ἄσκημα. Τί νὰ σᾶς ποῦμε. Ἐδῶ πέρα, γιὰ τὸν τόπο μας, ἔχουμε μεγάλες ἐλπίδες. Μόνο μᾶς χρειάζεται καιρός, γιατὶ αὐτὰ τὰ πράματα δὲν παίρνουν γλήγορα τέλος, καὶ δουλιά. Καὶ ἡ δουλιὰ ποτὲς δὲ θὰ μᾶς λείψει. Νὰ εἴσαστε γι' αὐτὸ πολὺ βέβαιος.

Μέτο γιὰ τὴν Ἰδέα ἔχουμε βάλει τὸ βιβλίο καὶ μόνο τὸ βιβλίο. Μοιράζουμε βιβλία σὲ νέους προπάντων καὶ σὲ κορίτσια καὶ ἅμα τὰ διαβάσουνε τὰ παίρνουμε πίσω. Βιβλιοθήκη ἔχουμε κάνει ἀπ' ὅλα πανωκάτω τὰ ἔργα τῶν δημοτικιστάδων φιλολόγων μας. Ἀφήκαμε μονάχα καὶ δὲν παραγγείλαμε τὰ ἔργα τὰ δικά σας, τοῦ μεγάλου μας τοῦ Ψυχάρη καὶ τοῦ Ἐφταλιώτη, γιατὶ πιστεύουμε πὼς ὁ καθένας σας θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς τὰ στείλῃ χάρισμα. Δὲ σᾶς κρύβουμε πὼς ὅσα εἴχαμε μαζέψῃ ὡς τώρα ἀπὸ μηνιάτικες συντρομὲς καὶ προκαταβολὲς τὰ ξοδέψαμε γιὰ νὰ κάνουμε τὴ βιβλιοθήκη.

Σᾶς τὸ ξαναθυμίζουμε, κύριε Πάλλη, νὰ μὴ ξεχάσετε καὶ μᾶς ἐδῶ τοὺς μικροὺς ἅμα θἀρθῆτε στὴ... Θὰ χαροῦμε πολύ, μὰ πάρα πολύ.

Σᾶς χαιρετοῦμε μὲ μεγάλη ἀγάπη καὶ σεβασμό

Ὁ Πρόεδρος

***

Σ. Νουμᾶ.—Παρατηρῆστε τί γράφει τὸ γράμμα. Πὼς οἱ Κασιδάκηδες ἤθελαν ν' ἀνακατέψουν τὶς Τουρκικὲς ἀρχὲς στὰ ἐθνικά μας ζητήματα. Τὰ ἴδια ποὺ ἔκαναν κι' οἱ παπάδες. Τὰ ἴδια κι' οἱ Σαμιῶτες, καὶ γιὰ τοῦτο ξανασκλαβώθηκαν. Κι' ὅλοι ἀφτοὶ ἀφτοβαφτίζουνται πατριῶτες. Τί ἔθνος ! τί ἔθνος !

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βγήκανε σὲ βιβλίο, τυπωμένο στὴν Τυβίγγη, τὰ «Γεωργικὰ» τοῦ Βεργίλιου, μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Κ. Θεοτόκη. Τὸ βιβλίο βρίσκεται στὸ γραφεῖο μας καὶ πουλιέται μιὰ δραχμή.

— Στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς θὰ δημοσιέψουμε κριτικὸ ἄρθρο τοῦ κ. Κ. Χατζόπουλου (Πέτρου Βασιλικοῦ) γιὰ τὰ «Γεωργικά».

— Ἡ μελέτη τοῦ κ. Μανόλη Καλομοίρη ποὺ δημοσιεύεται στὶς πρῶτες σελίδες τοῦ σημερνοῦ φύλλου εἶναι κομάτι ἀπὸ ἀλάκαιρο βιβλίο ποὺ ἑτοιμάζει ὁ συνεργάτης μας. Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Καλομοίρη ἐπιγράφεται «Ἡ Τέχνη μου κ' οἱ πόθοι μας» καὶ χωρίζεται στ' ἀκόλουθα δώδεκα κεφάλαια. Ἡ τέχνη μου κ' οἱ πόθοι μου—Τὸ Δημοτικὸ τραγούδι καὶ ἡ ἐθνική μας μουσική—Γὰ τὸ τραγούδι—Γιὰ τὸ μουσικὸ δρᾶμα, ὄχι γιὰ τὴν ὄπερα—Γιὰ τὴν ὀργανικὴ μουσική—Ἐκκλησιαστικὴ μουσική—Γιὰ Ὠδεῖο καὶ γιὰ τ' Ὠδεῖο—Ζωή, γλώτσα, μουσική — Ἕνας Ἕλληνας μουσικὸς στὴ Βιέννα (Εὐρυστένης Γκίζας)—Μουσικὴ κριτική—Τὸ κοινό μας—Οἱ πόθοι μου κ' ἡ τέχνη μου.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. C. S. Zavitz στὸ Παρίσι. Λάβαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 1910 κ' εὐχαριστοῦμε. — Ἀλκ. Μουντζ. στ' Ἀνάπλι. Δὲ λάβαμε τίποτα.—κ. Σ. Κουτουπ. στὴν Πετρίνα. Λάβαμε τὶς 14 δρ. κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Π. Μ. Π. Καστελλόριζο. Σύρωνοι σ' ὅ,τι μᾶς γράφεις.—κ. Π. Σ. Τὸ πρῶτο δὲν πουλιέται στὴν Ἀθήνα. Τὸ δεύτερο, δὲν ξέρουμε.—κ. Ι. Μπλ. στὰ Γιάννενα. Λάβαμε τὸ γράμμα καὶ τὴ συντρομὴ καὶ σ' εὐχαριστοῦμε.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας . . . 400,000 παρέχοντα κέρδη εἰς 2,290 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὔξοντα ἀριθμ. 1 25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ καὶ ὑπ' αὔξοντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἑκάστης κληρώσεως	1	ἐξ	80,000	80,000
	1	ἐξ	20,000	20,002
	2	ἀπὸ	2,500	5,000
	6	ἀπὸ	1,000	6,000
	15	ἀπὸ	400	6,000
	25	ἀπὸ	200	5,000
	1950	ἀπὸ	40	78,000
	2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1919, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ἀβρίου 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δβρίου 1910 (31 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΒΓΗΚΑΝΕ

ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

ΡΟΔΑ ΚΑΙ ΜΗΛΑ

ΤΟΜΟΣ Ε'

ΜΕΡΟΣ ΔΕΦΤΕΡΟ

καὶ πουλιοῦνται στὸ Βιβλιοπωλεῖο «Ἑστίας» δρ. 4.

ΠΕΡΙΕΧΑΜΕΝΑ :

Σὰ λάμπει ὁ ἥλιος—Μιὰ κριτική—Ἕνωση θὰ πῇ δύναμη—Τρομοκρατία—Μάθηση καὶ λευτεριά—Ὁ «Συγγραφεύς»—Ἐπίλογος—Ἑκατὸν πενήντα—Διαγωνισμὸς γιὰ τὴ γλώσσα 1904—Ἡ γραμματικὴ τοῦ Ρυντάκη—Λευτεριὰ καὶ μάθηση—Τὸ ῥητὸ τοῦ Νεεμία—Ἕνα γράμμα—Οἱ παράδες—Διαβάζοντας τὰ Πάτρια· Σκεψοῦλες—Ἡ κλωστίτσα—Ἕνα νόστιμο ἐπιχείρημα—Ξενισμός—Ταχυδρόμος, ταχυδρομεῖο, πόστα—Ἕνας ἕνας—Τί λέγεται γλώσσα—Ἀνοιχτὸ γράμμα—Τὰ βιβλία μας καὶ τὰ περιοδικά μας—Ὁ Ἄντρας καὶ ἡ γυναίκα—Ὁ κ. H. Krüger—*Τὸ φεγγάρι—Ἡ χημία τοῦ λαοῦ—Μαρία Ἑλένη—Καλοσύνη καὶ Διάβασμα—Λίγα λόγια—Ὁ Μεσαζέρης—Τριάντα χιλιάδες φράγκα χρυσά—Πρωτοχρονιάτικο—Ἀγάπη—Πέρα πέρα—Ὁ Νουμᾶς—Γράμμα στὴ Μυριέλλα.*